

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. Търговище , 08.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на пети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА Д. ДАСКАЛОВА
Членове: МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ
БИСЕРА Б. МАКСИМОВА

като разглежда докладваното от БИСЕРА Б. МАКСИМОВА Въззивно гражданско дело № 20213500500113 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С Решение № 121 от 23.03.2021 г., постановено по гр. д. № 73/2021 година по описа на Районен съд - Търговище, съдът е признал уволнението на Й. Л. Й., ЕГН *****, с адрес: гр. Търговище, ул. „Братя Миладинови“ № 20, вх.Б, ет.2, ап.5, действаща чрез пълномощник и съдебен адрес: адв. К.П., гр. Търговище, ул. „Цар Иван Асен“ № 3, ет.2, със заповед № 5/07.12.2020 г. на кмета на Община Търговище - Д-р Дарин Димитров, за прекратяване на трудовото правоотношение на осн. чл. 328, ал. 1, т.10 от КТ във връзка с чл.69в от КСО, по причина - „придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст“, считано от 08.12.2020 г., за незаконно и го е отменил, на осн. чл. 344, ал. 1, т.1 от КТ; възстановил е Й. Л. Й., ЕГН *****, с адрес: гр. Търговище, ул. „Братя Миладинови“ № 20, вх. Б, ет. 2, ап. 5, действаща чрез пълномощник и съдебен адрес: адв. К.П., гр. Търговище, ул. „Цар Иван Асен“ № 3, ет. 2, на предишната работа - длъжността, която е заемала преди уволнението Директор в детска градина - № 3 „Здравец“ в гр. Търговище към Община Търговище , на осн. чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ, като е отхвърлил предявения от Й. Л. Й., ЕГН *****, с адрес: гр. Търговище, ул. „Братя Миладинови“ № 20, вх. Б, ет. 2, ап. 5, действаща чрез пълномощник и съдебен

адрес: адв. К.П., гр. Търговище, ул. „Цар Иван Асен“ № 3, ет.2, против Детска градина № 3 „Здравец“ към Община Търговище, с адрес гр. Търговище, ул. „Стефан Куцаров“ № 7, представлявана от директор Валентина Радева Цонева, действаща чрез пълномощник и съдебен адрес: адв. Р.Ж., гр. Варна, бул. „Мария Луиза“ № 12, осъдителен иск за заплащане на сумата от 13 140.12 лв. представляваща обезщетение за 6-месечен период от 08.12.2020 г. до 08.06.2021 г., на осн. чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ във вр. чл. 225, ал.1 от КТ, като погасено чрез прихващане със сумата от 24 090.22 лв. /представляваща сбор от изплатените на ищцата на 26.01.2021 г. обезщетение по чл. 220, ал. 1 от КТ в размер на 2190.02 лв. и обезщетение по чл. 222 ал. 3 от КТ в размер на 21 900.02 лв./, до размера на по-малкото от тях, на осн. чл. 103, ал. 1 и чл.104 от ЗЗД.

Срещу така описаното решение е постъпила въззивна жалба от Детска градина № 3 „Здравец“, при Община Търговище, гр. Търговище, ул. „Стефан Куцаров“ № 7, ЕИК 000865591, представлявана от Директора - г-жа Валентина Цонева, чрез адвокат Р.Ж., гр. Варна, бул. „Мария Луиза“, № 12, e-mail: lawveriivkovbg@gmail.com, тел: 0897835998, в която се излага следното:

Твърди се, че съдът не прави разлика между „придобиване право на пенсия“ и „упражняване право на пенсия“. Разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т. 10 КТ се различава от разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т. 10а от същия закон по това, че първата не предполага упражнено право на пенсия от страна на Работника/ Служителя, за да разполага Работодателят с възможността, да прекрати трудовото правоотношение, след като Работникът вече е придобил това право - има навършена възраст и прослужен съответен брой години стаж. Законът не прави разграничение /до промяната от 18.12.2020 г./, дали правото на пенсия е придобито от Работника / Служителя, при условията на чл. 68 КСО, или на чл. 69 в КСО. Чл. 328, ал. 1, т. 10а от КТ предполага вече упражнено право на пенсия от Работника/ Служителя, тъй като на него вече му е отпусната пенсия, по реда на чл. 68 а КСО, след подадено от самия Работник/ Служител Заявление, с което той УПРАЖНЯВА дадената му възможност да се пенсионира с една година по - рано от възрастта, предвидена в общите условия на чл. 68 ал. 1 КСО. Не така стои въпросът с разпоредбата на чл. 69в КСО. Законът сочи, че „Учителите ПРИДОБИВАТ право на пенсия за осигурителен стаж и възраст при съответните предпоставки - възраст и стаж,

различни както от тези по чл. 68 КСО, така и от тези по чл. 68а КСО. При наличието на тези предпоставки, Работодателят е разполагал с възможността, /до 18.12.2020 г./, да прекрати трудовото правоотношение с Работника/Служителя, при условията на чл. 328, ал. 1, т. 10 КТ, с едномесечно предизвестие.

Твърди се още, че решението е неправилно и в друга своя част. Дори да се приеме, че е основателна претенцията по акцесорния иск, с оглед уважения главен иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, Работникът има право на обезщетение по чл. 225 ал. 1 КТ, за времето до съдебното заседание, в което е даден ход на устните състезания. Това заседание е проведено на 17.03.2021 г. Съдът обаче присъжда на ищцата обезщетение в пълния претендиран размер, за пълен шестмесечен период - 08.12.2020 г. - 08.06.2021 г., уточнен в петитума на исковата молба.

Предвид изложеното, въззивникът моли да бъде отменено Решение № 121/23.03.2021г. на ТРС, девети състав, по гр.д. 20213530100073, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния и процесуалния закони, като присъди на ответника сторените съдебно-деловодни разноски за двете инстанции, в пълен размер.

По така подадената въззивна жалба е постъпил отговор от адвокат К.П. в качеството ѝ на процесуален представител на ищцата, в който се излага следното:

Не споделя твърдяното и изложено като доводи във въззивната жалба, че „съдът не прави разлика между придобиване право на пенсия и упражняване право на пенсия“, като не „осмислил правилно“ тази разлика. Напротив, първоинстанционният съд в мотивите си подробно е анализирал всички относими към настоящия казус правни норми и е достигнал до единствено правилния извод, а именно, че Заповед №5 от 07.12.2020 г. на Кмета на Община Търговище е незаконосъобразна и като такава я е отменил, ведно със законните последици. Решението на първоинстанционния съд в частта, в която е присъдено обезщетението по чл.225, ал.1 от КТ, е правилно като следва да се вземе предвид, че срокът ще изтече в хода на производството.

Моли за потвърждаване на първоинстанционното решение. Претендира за

разноски.

В съдебно заседание въззивникът се представлява от адвокат Р.Ж. И. от АК - Варна. Моли съда да уважи въззивната жалба като отхвърли предявените искове и да им присъдени направените по делото разноски по приложен списък.

В съдебно заседание въззиваемата страна се представлява от адвокат К.П.. Оспорва въззивната жалба и моли съда да потвърди решението. Претендира за разноски. Представя списък на разноските.

Съдът, след като констатира, че въззивната жалба е подадена в срок и е ДОПУСТИМА, провери изложените в нея оплаквания, обсъди представените доказателства и констатира следното:

Пред Търговищкия районен съд в условията на обективно кумулативно съединяване са предявени искове с правно основание в разпоредбата на чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ.

По фактите: Не е спорно, че ищцата е била директор на ЦДГ № 3 „Здравец“ в гр. Търговище като трудовото й правоотношение е прекратено от кмета на община Търговище на основание чл. 328, ал. 1, т. 10 от КТ. Не е спорно, че на ищцата към датата на прекратяване на трудовото правоотношение не е била отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст за учители по чл. 69в от КСО.

От правна гледна точка съдът приема следното:

Въпросът, който се поставя в настоящото производство, е правен, а именно: Към 08.12.2020 година имал ли е право работодателят да прекрати трудовото правоотношение с работник или служител, който е придобил право на пенсиониране при условията на чл. 69в от КСО, но не е придобил право на пенсиониране за навършена възраст и стаж при общите условия на пенсиониране на основание чл. 328, ал. 1, т. 10 от КТ?

Съдът се запозна със съдебната практика на ВКС по този въпрос, като се обединява около тезата, съдържаща се в Определение № 5 от 07.01.2021 година на Трето г.о. на ВКС по гр. дело 2858/2020 година, където изрично е отбелязано: " в практиката е безспорно, че за периода след законодателните

промени в сила от 01.01.2016 г. придобиването на право на пенсия в намален размер не се включва в основанието на чл. 328, ал. 1, т. 10 КТ предвид въведената нова специална разпоредба на чл. 328, ал.1, т.10а КТ, предполагаща отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер /в същия смисъл е и междувременно приетото през 2020 г. изменение на чл. 328, ал. 1 т. 10 КТ, изключващо изрично от обхвата на основанието по чл. 328, ал.1, т.10 КТ случаите на чл.69в КСО/". Постановените от ВКС съдебни решения, а именно: Решение №43/22.07.2019 г. по гр.д. №2035/2018 г. на ВКС III г.о и Решение №123 от 30.05.2017 г. по гр.д.№3817/2016 г. на ВКС, IVг.о. са в същата насока. Тези съдебни актове се отнасят именно до уволнения по чл. 328, ал. 1, т. 10 от КТ, извършени след 01.01.2016 г., поради което възприетите в тях постановки се явяват актуални и относими към процесното уволнение. В Решение №43/22.07.2019 г. по гр.д.№2035/2018 г. на ВКС IIIг.о. изрично е разгледана, както практиката, постановена по уволнения, извършени до измененията от 01.01.2016 г., така и тази след тази дата. В резултат на извършения анализ в решението се приема, че практиката, постановена до 01.01.2016 г., запазва силата си, но не и по отношение на уволненията, извършени на основание чл. 328, ал.1, т.10 от КТ, извършени след тази дата.

При изменената законодателна уредба, действаща след 01.01.2016 г., ВКС приема, че новата разпоредба, въведена с чл.69в от КСО е специална спрямо общата норма за пълна пенсия по чл. 68 от КСО и спрямо общата такава за ранно пенсиониране - чл.68а КСО. В резултат на това „...не може да се възприеме тезата, че в чл. 328, ал.1, т.10, пр. 1 от КТ в действащата след 01.01.2016 г. редакция, приложима в конкретния случай, е уредено право на работодателя да прекрати с предизвестие трудовото правоотношение във всички хипотези на придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, т.е. и в хипотезите на т.нар. „ранно пенсиониране“, а не само при придобиване на право на „пълна“ пенсия в общата хипотеза на чл. 68 от КСО... Законодателното изменение на чл. 328, ал. 1 от КТ, а именно - създаването на новата т.10а (ДВ, бр.98/2015 г.), съгласно която работодателят може да прекрати трудовото правоотношение с предизвестие и когато на работника или служителя е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл.68а от КСО, обхваща и случаите на ранно

пенсиониране на учителите при условията на чл.69в от КСО.“ Т.е., след 01.01.2016 г. работодателят може да прекрати трудовото правоотношение по реда на чл. 328, ал. 1, т. 10, пр. 1 от КТ само при придобиване право на „пълна“ пенсия в общата хипотеза на чл. 68 от КСО, но не и във всички останали хипотези на придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, т.е. - и в хипотезите на т. нар. „ранно пенсиониране“, една от които е тази по чл.69в от КСО.

Разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т. 10а от КТ дава право на работодателят да прекрати трудово правоотношение при вече отпусната пенсия по реда на чл.68а от КСО и по чл. 69в КСО, т.е. при упражнено право на пенсия, но такава хипотеза в конкретния случай не е налице.

С оглед изложените съображения настоящият въззивен състав приема, че са налице основанията за отмяна на обжалваната заповед, изложени по-горе, със съответните последици от това, тъй като работодателят няма право да прекрати с предизвестие трудовото правоотношение във всички хипотези на придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, т.е. и в хипотезата на „ранно пенсиониране“, а такова право ще е налице единствено при придобиване на право на „пълна“ пенсия в общата хипотеза на чл. 68 от КСО.

Решението на Търговищкия районен съд е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди в тази му част.

Що се отнася до обстоятелството, че искът по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ е приет за основателен за обезщетение за оставане без работа за 6 месеца, въпреки че към него момент не е изтекъл максималният 6-месечен срок , на основание чл. 235 от ГПК съдът съобразява настъпилите в хода на производството факти. В настоящото производство е установено, чрез извършена справка в трудовата книжка на ищцата, направена пред въззивната инстанция, че ищцата не е работила след прекратяване на трудовото правоотношение в рамките на следващите 6 месеца от уволнението. Предявеният иск на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ също е основателен в предявения размер за 6 месеца. Районният съд е извършил прихващане с дължими от ищцата суми, поради което е отхвърлил този иск поради погасяване след прихващане.

Въззиваемата страна има право на разноски за адвокатско възнаграждение във въззивната инстанция в размер на 700 лева.

Водим от горното, съдът, на основание чл. 271 от ГПК

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 121 от 23.03.2021 г., постановено по гр. д. № 73/2021 година по описа на Районен съд – Търговище, като правилно и законосъобразно.

ОСЪЖДА Детска градина № 3 „Здравец“, при Община Търговище, гр. Търговище, ул. „Стефан Куцаров“ № 7, ЕИК 000865591, представлявана от Директора Валентина Цонева, чрез адвокат Р.Ж., гр. Варна, бул. „Мария Луиза“, № 12, е-mail: lawveriivkovbg@gmail.com, да заплати на Й. Л. Й., ЕГН *****, с адрес: гр. Търговище, ул. „Братя Миладинови“ № 20, вх.Б, ет.2, ап.5, действаща чрез пълномощник и съдебен адрес: адв. К.П., гр. Търговище, ул. „Цар Иван Асен“ № 3, ет.2, направените пред въззивната инстанция разноски в размер на 700 /седемстотин/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в месечен срок от съобщаването му на страните пред Върховния касационен съд – София само при условията на чл. 280 и сл. от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____